

[Elisabeth Bruun Olesen]

forhandlinger bevares. Det modificerer man da også straks i næste sætning, hvor man præciserer, at virksomhederne kan begrænse lønudviklingen til de 2 pct., henholdsvis 1,5 pct. Summa summarum, man må godt forhandle sig frem, men det skal være til det, regeringen har besluttet, og det har i alle tilfælde ikke noget med frie forhandlinger at gøre.

Forløbet af overenskomstforhandlingerne har nu heller ikke været specielt glørværdigt. Det virker, som om alle har deltaget i et enormt skuespil. Det har hele tiden ligesom ligget i luften, at når parterne ikke kunne komme frem til en løsning, måtte regeringen træde hjælpende til. Det har i alle tilfælde Dansk Arbejdsgiverforening spillet på og med meget stor succes. Det er faktisk lykkedes regeringen at underbyde Dansk Arbejdsgiverforening, men fagbevægelsen har med nogle få undtagelser heller ikke gjort specielt meget for at mobilisere og helt nede på det enkle og banale plan fortælle folk, hvad de egentlig kom ud i konflikt på. En effektiv storkonflikt kræver aktive medlemmer, som på demokratisk vis er involveret aktivt i beslutningsprocesserne.

Vi har så fra socialdemokraterne i folketinget i går på et pressemøde fået nogle forslag. Jeg kan ikke se dem som andet end rene og skære paradeforslag. De har jo ikke en jordisk chance for at komme igennem på parlamentarisk plan, og det ved socialdemokratiet udmærket. De radikale har jo valgt side. I stedet for burde man her og nu gå ud og mobilisere fagbevægelsen til aktiv modstand mod det dybt asociale regeringsindgreb, der er kommet.

Med denne afstandtagen til den måde at tænke på har jeg ikke lagt afstand til alle punkter i forslaget. En 5 pct.s satsforhøjelse på dagpenge og efterløn er da bedre end ingenting. Et lavtlønsværn er da også bedre end intet lavtlønsværn, og socialdemokraternes arbejdstidsforkortelse er da også længere end regeringens. Men grundlæggende er det en helt forkert måde at tænke og handle på, et desperat forsøg på at vise sin gode vilje her i folketinget, mens det eneste, man kan gøre, er at få aktiviteterne op at stå uden for folketinget, og dér vil jeg sige, at det må være privat ansatte og offentligt ansatte, der sammen gør det, for det er også de offentligt ansattes overenskomster, der berøres af dette.

Så har jeg en lang række spørgsmål vedrørende forlængelsen af de kollektive overenskomster og aftaler.

Der står i teksten, at arbejdstider på 39 timer pr. uge og derunder ikke nedsættes. Hvad betyder det helt konkret for det offentlige område, hvor det er kutyme, at frokostpausen er inkluderet i arbejdstiden? Skal teksten fortolkes sådan, at nu får de offentligt ansatte 39 timer inklusive frokosten, eller hvordan? Kan vi risikere, at det ender med, at de slet ikke får noget som helst ud af arbejdstidsforkortelsen? Det vil jeg gerne høre. Nu kan jeg ikke spørge arbejdsministeren, for jeg kan ikke se hende, men så må jeg spørge statsministeren. Er det meningen, at den halve procent til opfyldelse af specielle spørgsmål, herunder omklassificering inden for det offentlige område, skal bruges til at få de tillæg igennem – man må ikke bruge det rigtige ord herinde, men så må jeg sige snyltetillæg – som staten er så forhippet på at få.

Konkluderende vil jeg sige, at dette makværk må tages af bordet, og dér mener VS faktisk, at blokaden her i morges af de broer, der fører ind til Christiansborg, er en af måderne. Jeg siger ikke måden, men én af måderne. Lønarbejderne har kun én måde at forsvare sig mod overgreb på, nemlig ved at nægte at sælge deres arbejdskraft, og dette forsvar styrkes bedst ved, at man gør fysiske blokader så effektive som muligt.

Hvis man har tilkæmpet sig nogle rettigheder, skal man bruge dem, forsvare dem og udvide dem. Ellers falder de væk. Derfor støtter vi 100 pct. det, der skete i morges.

(Kort bemærkning).

Erhard Jakobsen (CD):

Så kom lige nøjagtig den udtalelse, som jeg faktisk har siddet og ventet på; det var lige det, vi skulle have frem. Må vi få gjort det lysende klart, om VS stiller sig bag det, der skete i morges, og opfordrer til, at arbejderne som led i aktioner også i fremtiden søger at forhindre folketinget i at arbejde? Må vi få en klar stillingtagen fra VS til det? Jeg går ud fra, at alle andre partier, inklusive SF, naturligvis vil tage afstand fra det.

Man kan se på arbejderne blokader ude på virksomhederne, som man vil. Jeg er stolt og glad over, at CD var med til at forhindre